

fremtidige Vedligeholdelse af vedkommende Bygning paa hviler da Kirken, for saa vidt Udgiften hertil ikke udredes paa anden Maade. Til Opførelse af Krematorium paa en Kirkegaard, der hører til en Kirke, der ikke er i Selveje, udkræves tillige vedkommende Kirkeejers Samtykke.“

Hidtil drejede Bestemmelsen sig kun om Lighuse.

8. Det har i visse Tilfælde medført Vanskeligheder, at der ikke har været udtrykkelig Hjemmel i Loven til ved Ekspropriation af Jord til Kirkegaarde at medtage de fornødne Arealer til *Holdeplads* og *Adgangsveje*. Denne Mangel er nu afhjulpet.

9. I § 37 er foretaget nogle Ændringer, hvorved de hidtidige lave Satser for *Bøder og Dagmulkter*, som Stiftsøvrigheden kan paalægge i Tilfælde, hvor en Synsudsættelse ikke afhjælpes rettidig, forhøjes. Tillige er der tilføjet en ny Bestemmelse, hvorefter Ministeriet kan fastsætte, at Renterne af Kirkens Kapitaler blandt Stiftsmidlerne tilbageholdes, indtil Mangelen afhjælpes.

Ved Loven bemyndiges Kirkeministeren til at lade Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde optrykke i den ændrede Affattelse.

Under Lovforslagets Behandling i *Folketinget* kritiserede *Paul Holt* (D. S.) Bestemmelsen om, at Midler, som var tilvejebragt ved den kirkelige Ligning, ikke maatte anvendes til Opførelse af nye Kirker. Heroverfor udtalte *Kirkeministeren*, at man havde ment at maatte fastholde det Princip, „at naar der er Tale om Opførelse af Kirker, skal det være frivillige Ofre fra vedkommende Menigheds Side, og derfor har man ikke i Lovgivningen villet ind paa den Vej at tillade, at der kunde lignedes til nye Kirker“.

Lovforslaget vedtages enstemmigt i begge Ting.

128. Lov om Ændringer i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 111 af 29. Marts 1924. (Kirkeminister *Hermansen*). [A. Sp. 2993. — C. Sp. 439 og 1255].